famuli dñō sermentes. Vilio|res ēi ves|tes deferūt ab hoīb. Itē docet q hīmi|nūt cupam luctus. pro luctu et|solēt vilio|res vestes deferri. Itē docet q nos|debem|q nūt tendere placabi|lē dñe sicut nuncupe vules assumentes vestes & alia q̄ multa salubria docet vestis humanā. Cū igit vilitas ve|stibz rpō assīlet ī sua pdicatōe et valet ad mūdi gloriā rebellandam et signū det de veritate nūcij celestis et valet ad famā & ad exemplū penitē|tie et doctrinā fructuū multiplicē. q oīa valde suā pdicatōi neīa. patet q cō|uenit pdicatōi vilitas vestiū. & q̄uto vestis est magis exterior. et pl̄q vitet|ur cupe. tāto magis est illis vilitas|observanda. De voluntate placēdi hoībus an licitū sit et q̄e queant pdi|catōi et ī quibz rōsistit. Cap. .ix.

Quia vō vestis pōt notabilitas exterior. perde|re solet eradīū ītēti placendi. sequit mādat cū hoc|eū d. Nec affectetis vestibz placē sed|moribz ē. Nō autē vitio religioso ne affectet placere vestibz hoc autē me|tuēū est. Vñ ap̄s mandat ad mulieres. fugiant oēs & pudice cultu et habitus impudica. īpudicarū in|signia mēretū. Ni autē mulieres bone hoc debēt fugere. q̄ stomagis viri sāti. Nō est siquidem eis hmōi placēda imitanda sed ploranda. Ē rēplū de btō martino qui cū vidisset quādā meretricē ornatū dixit. Ignoscite mihi omp̄ deq̄ sibi|mētipz tāta pro mūdo cōposuit et ego tibi dñe placē ppositi et similia p mea negligentia nō impleui. Et ni vim ipzm dicat. q cū abbas pābo descendens ī alleranduā vidisset q̄n|dā mulierē theatrū fleuit. et mito gratus q̄re fleret dixit. Due res me mouent. vna de pdicōe illoz. alia q̄|nō habeo tale studiū placēdi. dō sic. ista turpibz hoīnibz. Non debent igit q̄ere viri sī placē ornamēto vestiū sed ornamēto morū. ppe qd subdit. sed moribz ē. Sed nūq velle placere moribz licitū est. cū dicit. Iplūs gal. p. Si adhuc hoībz pla|cerem rpi seruus nō essem. Rōsio si appetitus excellēe. si ibi sistat est p|catū semp. Si autē pemē excellēa ppter deum ut qua scilicet maiorē fructū pōt quis ibi facere ul similia|nō est pcm. Hec et volūtas placē di hoīnibz si sit ī hac placentia ul|mus finis semp est pcm. Si vero dirigatur ad finem meliorē pōt ee sine pcō. Vñ glosa sup hūc locum. Iplūs nō se hoīnibz placere rē dice|bat quia ī eo ipō ut deo placēt mi|hatur. Et ideo dicit ephe. vi. de sub|nō ad oīlū seruētes. quasi hoībus placētes sed ut serui rpi. Cum eū mēdit placere hoībus ppter rpm. i tali placēa seruit ipō. Itē talis placentia aliqn est ātea mtōsa. q ppter eā facit aliquis aliq̄ q̄ displi|cet deo. Actuū. xij. Videns herodes q placeret iudeis mīstrio salueti|acobi apposuit apprehendē & petr. Hmōi vero ītentio facit placētā talem culpabilē. Vñ et in eodem sup illo ubo. In q̄o hoīnibz placē. dicit glosa. Sicut q̄n lrās recepi|a sacdotibz ad ordiendū rpianos|nō. quia si adhuc hoībus placere vellem. ut olim. rpi seruꝰ nō esse. Et ō dr Roma. xv. Unusquisq; pri|mo placeat i bono. q̄d dicitur. ad dām illoz quos placēa q̄ tal|ducit ad malū. Duplex igit est causa pōt esse hmōi placētia. cū pabi|lis uel ex pte finis. cū pōt ee vltimꝰ finis ī ea. uel ex pte ītentionis. q̄ tanta est q̄ ducat ad aliq̄d deo dis|plicens. aliē quis pōt secure velle placere hoīnibz scilicet ppē deum et ī bono. Et sic faciebat paul q̄ dicit. p̄a Chorin. x. p oīa hi placeo hoīnibz. de quo maxime pdicatōi curandū est. Necessariū est enī ei nō moderū ut libeat videat q̄q; declinat et ut libeat audiat et ut

facile sua doctrina exercitiū mandet. et ut facile sibi acquiescat in suis con|silijs. et ut correctiones sue pacent|sustineat. et ī suis negotijs si indi|geat deuote subueniat eidē. Quibus āt ul hec ul istoz aliq̄d exhibebit hoī displicēti. Unde nō solum bonis sed eā malis. nō solū amicis sed eaam adūsarijs. nō solū domesticis sz eā extraneis. imo & oīnibz. exemplo apli. laborādū est pdicatori ppe deū pla|cere. aliquā parū placet apud eos ad quos mittit si displicet. sicut sm greg. parū apd deū placet cū is qui displicet mittit ad intercedendū. Po|ro ad hmōi placēaā acquirendā valent multa. Primū est ut caueat ab offensa cuiuslibet. vñ ad ch̄or. x. cū dixisset aplūs sine offensiōe esto|te iudeis & gentibz. et ecclie dei sicā subuārit. sicut et ego p oīa oīnibus placeo. Intuens q p hoc placebat. vñ glosa p oīa oīnibus placere est sine scandalo cuiq; agere. Secūdū vō est q offensa. Secūdū est ut alioz utilitati opa tendat. Vñ ibidē apls cū dicat. p oīa oīnibz placeo subdit ī mediate nō q̄ens quid mihi utile est sz q̄d multis. glosa. p oīa oīnibus placere est agere ad pfectū aliorum. Tertiū est ut pro quolibet libenter q̄d petit fiat. Thimo. ij. sup illo ubo. serui dñi suis in oībus placentes. nō gradicētes. dicit glosa. Hoc nō poterūt placere si non murmurauerūt cū dñi aliq̄ eis iusserit. Si autē facere sine murmure siue libēter q̄d mādat dñs facit seruꝰ placē suo maiori cui tenet quis dubitet. q̄n multomagis hoc faciat q̄libet alij placere cui minus tenet. Quartū ē ut firmitas alioz paciat portet. Romā. xv. Debem|q ibe allutates ī firmoz sustinē et nō nobis placere. Glosa. nō q nobis placeat tendere sed q fri inuens p hoc q valde placet cuiusq; fri et proximo. cū eis infirmitas patienter portat. Quātū est ex q̄s aliorū moribz se q̄formet. Pale est ēi ut cōplaceat sibi quibz ī suo filio. Peter q̄d dicit ad ephe. v. pro. m filio cōplacet sibi q̄ in sua ymagine. Et io nō est mirū si paulꝰ placebat oībus qui oīb|q oīa fuis oīnibz se q̄formabat. Certum est ut nichil p potentiā ul diuitiā sed p rōem et benignitatē apud oīs agatur. Et ideo ī vita de|mētis dicit de eo q ita morū ornatu to pollebat q̄ uideis et gētibus et ip|is placebat. Diligebant eū gēti|les q̄ nō exercitiū. sz rōem reddendo ostendebat hys quos deos dicebant|er libris eoz unde nati essent et q̄li|de fecassent. Iudeorū vero gra utebat|ex eo q legem eoz sacratissimā mē|rabat. Primū eos locū habitur|os si sue legis sacramēta seruarent. Ip|iam vero diligebat quia singularū|ilgionū ropes scitos habebat no|minati et eis pficiebat. Ex quibus patet q̄ racio et benignitas eū place|oībus faciebat. Cū igit hec valeāt ad hmōi placēaam acquirendam q̄ pdicatori est neīa. debet pdicator|sapiēs dare opam ad hmōi exercen|da. q̄d si forte faciens q̄d m sē est nō placet aliqbz. iā est illoz vicio nō suo. David ei q̄ uis dicat aspectu|desiderabilis et esset acceptus ī spū|tu regis achis. tū satrapis nō pla|cebat. ppter eoz iudaicā sicut habet|ur. Regum. xxi. Sequitur.

Quando predictis sil abulate cū veneritis quo itis simul state. Cum|multū deceat viros sanctos honeste|abulare ad eos qui foris sūt sicut d|i. ad Thess. iij. Ideo ponit hic mā|datū cū honestatē que pueniat ex|cietate ambulando. De ābulando et stando īsimul. Capitulū. .xx.

Et noīd q̄ q̄ubz re cū sono p|cimeat ad honestatē religiosi|cuiuslibet. tū speciale hoc ad discipulos|dñi. Hinc est q dñs misit in egiptū|pro suis negocijs moysen non solū.|sed aaron sociauit eidem. Exodi. iiij.